

عنوان مقاله:

برآورد پتانسیل رسوبدهی فرسایش بادی با استفاده از مدل اریفر مطالعه موردی: عنبرآباد جیرفت

محل انتشار:

سومین همایش ملی مقابله با بیابان زایی و توسعه پایدار تالابهای کویری ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

جواد درینی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی

صدیقه دادفر - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی

راضیه شاه بندری - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی

خلاصه مقاله:

فرسایش بادی به عنوان یکی از عوامل مهم بیابانزایی همواره مورد توجه قرار گرفته است تاکنون محققان مدل‌های تجربی متنوعی را در خصوص برآورد شدت فرسایش و پتانسیل رسوبدهی در فرسایش بادی ارائه کرده اند تا در مناطقی که از نظر اطلاعات و امارات کمبود مواجه اند مورد استفاده قرار گیرد در این تحقیق نقشه رخساره ها تهیه و سپس مقدار فرسایش بادی بر اساس مدل اریفر در هر یک از آنها تعیین شد همچنین نقشه حساسیت اراضی به فرسایش بادی با استفاده از مدل اریفر تهیه شد و پتانسیل رسوبدهی نیز با استفاده از رابطه بین درجه رسوبدهی و تولید رسوب به دست آمد نتایج حاصل از بررسی شدت فرسایش بادی در اراضی غیر زراعی نشان داد بیشترین شدت فرسایش در رخساره کلوت مشاهده میشود که در کلاس II زیاد قرار میگیرد در مورد اراضی کشاورزی شدت فرسایش در هر سه منطقه مورد بررسی در کلاس III متوسط قرار میگیرد بررسی مساحت اراضی با شدت های مختلف فرسایش بادی نشان داد نزدیک به 95 درصد منطقه دارای فرسایش بادی متوسط می باشد بررسی شدت فرسایش بادی و همچنین بررسی پتانسیل رسوبدهی فرسایش بادی از جمله اهداف اصلی این تحقیق است

کلمات کلیدی:

فرسایش بادی، اریفر، کلاس فرسایش، رسوبدهی، متوسط، زیاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/223245>

